

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ

Ένα διήγημα για μια οικογένεια

Βασιλική Ιατροπούλου Τάξη : Β' Γυμνασίου

6^ο Γυμνάσιο Λάρισας

Σχολικό έτος : 2018 - 2019

Ένα κορίτσι 10 χρονών, η Αυγή,
βιώνει τον ξεριζωμό από τα πατρία εδάφη του Πόντου και πιο συγκεκριμένα από

την Τραπεζούντα για να μην πέσει στα χέρια των Τούρκων εκείνη και η οικογένειά της.

Πώς άλλαξε η ζωή της Αυγής

Το 1908 ζούσε ένα κοριτσάκι, η Αυγή, με την οικογένειά της. Ο μπαμπάς της ήταν στρατιωτικός, η μαμά της δούλευε στο σπίτι, την βοηθούσε η κυρία Μαργαρίτα - που έμενε μαζί τους, ο αδελφός της Αυγής Στράτος, και η γιαγιά της Αυγής, Μαρία. Τα χρόνια πέρασαν. Ένα πρωί, η Αυγή ξύπνησε το πρωί και είδε την μητέρα της - μέσα από την πλεκτή με δαντέλα κουρτίνα του μπαλκονιού της που την είχε πλέξει η γιαγιά της, να ποτίζει τον πολυαγαπημένο της βασιλικό που βρισκόταν στην αυλή του σπιτιού τους. <<Η μητέρα αγαπούσε υπερβολικά πολύ το λουλούδι αυτό>>. σκέφτηκε η Αυγή. Πάντα είχε αυτήν την απορία. Σήμερα είχε βάλει στόχο να την ρωτήσει. Κατεβαίνοντας τις σκάλες σκεπτόμενη, ένιωσε από μέσα της ότι κάτι περίεργο και κακό πρόκειται να συμβεί, αντιθέτως η ημέρα έμοιαζε όπως μια άλλη συνηθισμένη μέρα. Αγνοώντας την διαίσθησή της, κατέβηκε ανενόχλητη τις σκάλες και με μιας βρέθηκε στην κουζίνα, όπου την περίμενε η γιαγιά της που καθόταν στο τραπέζι και έτρωγε παξιμάδι με μέλι. Την φώναξε να καθίσει στην ποδιά της, καλημερίζοντάς την. Τότε άκουσε τις φίλες της να την φωνάζουν να βγει έξω για να παίξουν. Χαιρέτησε την μαμά, και την γιαγιά της, πήρε ένα παξιμάδι και βγήκε τρέχοντας στην γειτονιά. Το μεσημέρι, όταν γύρισε σπίτι της, είδε την μαμά της να κλαίει. Έτρεξε δίπλα της και την ρώτησε τι είχε γίνει. Τότε της απάντησε με μάτια δακρυσμένα :

- Ο Στράτος και ο Ματθαίος...
- Ο Στράτος και ο μπαμπάς τι; Τι πάθαναν(=έπαθαν);
- Τους παίρουνε(=παίρνουνε), πρέπει να πάνε στον πόλεμο...

Τότε η Αυγή έμεινε ακίνητη. Δεν μπορούσε να πιστέψει αυτό που της συνέβαινε. Τότε έτρεξε και <γαντζώθηκε> πάνω στον μπαμπά και τον αδελφό της ` και άρχισε να κλαίει και να τους παρακαλάει να μην φύγουν

- Μην βιτζώσετε(=φύγετε), σας παρακαλώ, μην, μην βιτζώσετε(=φύγετε)
...
- Συγγνώμη αλλά πρέπει. Της απάντησε ο μπαμπάς της.
- Μην βιτζώσετε(=φύγετε), σας παρακαλώ, μην, μην βιτζώσετε(=φύγετε)
όχι. Μην, μην, μην, ... Έλεγε ` κλαίγοντας με αναφιλητά.

- Μην φοβούσαι. Της είπε δείχνοντάς της τρυφερότητα και στοργή. Το εξέρω(=ξέρω) ότι είναι δύσκολο, αλλά θα γυρίσουμε.

Της είπε και την χάιδεψε στο κεφάλι.

- Θα γυρίσουμε πίσω. Σας το τάζω (=υπόσχομαι).

Τους είπε ο Ματθαίος ἔ με μάτια δακρυσμένα.

- Ας φάμε για τελευταία φορά εντάμα (=μαζί).

Τότε έκατσαν όλοι μαζί στο τραπέζι, και έκανε νόημα στην Αυγή ο Ματθαίος να πει την προσευχή :

Ουράνιε πατέρα μου,
ν' αγιάζ' τ' όνομα σ',
να έρται η βασιλεία σ',
το θέλεμα σ' να ἴνεται,
άμον 'ς σον ουρανόν και σην γήν.

Τ' αναγκαίον μανάχα ψωμίν εμούν
δώσ' μας οσήμερον,
και σ'χώρεσον τα αμαρτίας εμούν
άμον το ο' χωρούμε κι εμείς
ατειντ'ς τ' έβλαψαν εμάς.
Μη θέκ'ς εμάς 'ς σον πειρασμόν
και απτεμάκρυνον απτ' εμάς το κακόν.

Κανείς δεν έβαλε μπουκιά στο στόμα του. Όλοι σκεπτόντουσαν το τραγικό μέλλον του Στράτου και του Ματθαίου, τι θα απογίνουν; Η Αυγή δεν άντεξε άλλο αυτή τη θλίψη και έτρεξε μέσα στο δώμα της, αγκάλιασε τη κούκλα της-που με πανί ήταν φτιαγμένη από τα χέρια της γιαγιάς της-που της την είχε κάνει δώρο η οικογένειά της όταν γεννήθηκε. Έκλεγε μαύρο δάκρυ. Τίποτα δεν μπορούσε να την καθησυχάσει ἔ κανείς. Τότε μπήκε στο δώμα της η Μαρία και η Ελισάβετ :

- Κορίτσα (=κορούλα) μου μην κλαίση (=κλαίς). Το ξερούμε (=ξέρουμε) ότι είναι δύσκολο να τους αποχωριστείς αλλά νούτσων (=πρέπει). Είναι το κάθοικα (=καθήκον) τους. Σε γροικούμε (=καταλαβαίνουμε), και σε εμάς είναι δύσκολο.

Της είπε η Ελισάβετ, με τρυφερά λόγια που έσπασαν τον πάγο από την καρδιά της· που είχε δημιουργηθεί από όλη αυτή τη κατάσταση.

Τότε την πήραν μια τρυφερή - γεμάτη κατανόηση και συμπαράσταση - αγκαλιά η Μαρία και η Ελισάβετ για να την καθησυχάσουν. Αυτή την τρυφερή στιγμή διέκοψε ο Στράτος που μπήκε στο δώμα και τους είπε ότι ήρθε η ώρα να φύγουν. Κοιτάχτηκαν όλοι μεταξύ τους με δακρυσμένα μάτια και αφού το πήραν απόφαση σηκώθηκαν από το κρεβάτι που καθόντουσαν και κατέβηκαν τα σκαλοπάτια ένα – ένα. Μόλις έφτασαν στην κουζίνα τους περίμενε ο Ματθαίος και ο Στράτος που ήταν έτοιμοι να φύγουν. Τότε αγκαλιάστηκαν, νομίζοντας ότι αγκαλιάζονται για τελευταία φορά, αλλά το μέλλον τους επιφύλασσε αρκετές ανατροπές.

- Θέλω να θυμάστε όλοι σας ότι, ότι και να γίνει, όπου και να πάμε εμείς θα σας αγαπάμε. Τους είπε ο Ματθαίος κ' ο Στράτος ταυτόχρονα, κάνοντας μια ομαδική αγκαλιά που κράτησε πέντε ολόκληρα λεπτά. Έπειτα η Μαρία τους είπε:
- Πάρτε εντάμα (= μαζί)αυτό το ταψί κανελόπιτα. Τους είπε. Εκείνη τη στιγμή τους ψιθύρισε στο αυτί η Ελισάβετ:
- Όταν τρως αυτό το γλυκό να θυμάσαι:
Το αλεύρι όπως είναι ένα από τα πιο απαραίτητα υλικά, τόσο και πιο πολύ είστε εσείς για εμάς απαραίτητοι και εμείς για εσάς, τη ζάχαρη για τις όμορφες στιγμές που ζήσαμε όλοι εντάμα (=μαζί), Το λεμόνι για την άσχημη αυτή στιγμή που ζούμε, το γαρίφαλο για να το μυρίζεις καθώς θα το τρως και θα αναπολείς την γλυκιά μυρωδιά του σπιτιού, και την κανέλα για να σου θυμίζει την ζεστασιά του σπιτιού.
Τους είπε με δακρυσμένα μάτια.
Τότε κατάπιαν τη λύπη τους, άνοιξαν την πόρτα και έφυγαν.
Έπειτα από μερικά δευτερόλεπτα· από την ψυχή τους θρηνούσαν τους ζωντανούς Στράτο και Ματθαίο νομίζοντας ότι στον πόλεμο θα σκοτωθούν και από τα σπαθιά των τούρκων δεν θα γλυτώσουν.
Όλο το βράδυ αναπολούσε τον μπαμπά και τον αδερφό της. Την επόμενη μέρα, όταν ξύπνησε η Αυγή για να πάει σχολείο, όταν κάθισε στο τραπέζι, της είπε η Μαργαρίτα:

- Καλημέρα Αυγούλα μου. Πως κοιμήθηκες μετά τα χθεσινά γεγονότα;
- Καλημέρα και σε εσένα Μαργαρίτα. Όχι και πολύ καλά. Για να είμαι ειλικρινής δεν κοιμήθηκα καθόλου.
- Το κατάλαβα. Κανείς από εμάς δεν κοιμήθηκε αυτό το βράδυ.

Εκείνη τη στιγμή, δεν άντεξε άλλο η Αυγή, σηκώθηκε από την καρέκλα, και αγκάλιασε την Μαργαρίτα. Τότε την χάιδεψε τα μαλλιά και της είπε ότι όλα θα πάνε καλά. Εκείνη τη στιγμή, χτύπησε η πόρτα. Ήταν ο ταχυδρόμος. Άνοιξε τότε την πόρτα η Μαργαρίτα:

- Καλημέρα Μαργαρίτα! Πως είσαι;
- Καλημέρα και σε εσένα Αλέξανδρε! Καλά είμαι. Του είπε με έναν δισταγμό. Εσύ πώς είσαι;
- Καλά είμαι κι εγώ μωρέ. Να ξέρεις έμαθα για τα χθεσινά και θέλω να εκφράσω τη λύπη μου για τον Ματθαίο και τον Στράτο. Έφερα την εφημερίδα σου. Ορίστε.
- Θέλεις να έρθεις να σε κεράσω κάτι;
- Όχι ευχαριστώ, έχω να μοιράσω πολλά γράμματα κ' εφημερίδες. Κάποια άλλη φορά ίσως.
- Εντάξει. Άντε γεια! Τα λέμε πιο μετά
- Γεια! Α, ξέχασα να σου πω, πρέπει να ενημερώσεις την Αυγούλα μας την Μαρία και την Ελισάβετ ότι τέλος το σχολείο και ο εκκλησιασμός κάθε Σαββατοκύριακο!
- Τι εννοείς τέλος το σχολείο και ο εκκλησιασμός;
- Οι Νεότουρκοι κατάργησαν τα εκπαιδευτικά και εκκλησιαστικά μας προνόμια!!! Είναι ένα από τα νέα τους μέτρα!
- Ορίστε; Πως γίνεται αυτό; Χωρίς σχολείο τα παιδιά μας θα είναι αμόρφωτα, δε θα ξέρουν γράμματα! Και καλά εμείς που η Αυγή τα ξέρει, τα πιο μικρά παιδιά; Πώς θα μάθουν τη θρησκεία μας, τον Χριστιανισμό; Ε, λοιπόν ρε Αλέξανδρε, εγώ στο λέω, αυτοί θέλουν να καταντήσουν αυτές τις γενιές να μην ξέρουν τι τους γίνεται και αφού δεν θα έχουν μορφωθεί να τους χρησιμοποιήσουν! Κάτσε και θα δεις, στο τέλος αυτοί οι Νεότουρκοι θα παίρνουν τα αγόρια από εμάς στον στρατό και τα κορίτσια για δούλες!
- Εμ, σε εμένα τα λες, σαμ' πως δεν το ξέρω; Μιας που είπες παίρνουν τα αγόρια, η κυρά Τασούλα,
- Τι έγινε η κυρά Τασούλα;
- Και τον άνδρα της κυρά Τασούλας πήρε ο στρατός, και όχι μόνο αυτόν ολόκληρης της Τραπεζούντας! Όσοι άνδρες είναι άνω των δεκαεπτά και κάτω των εβδομήντα τους παίρνουν! Θα τα δεις αναλυτικότερα μέσα στην εφημερίδα. Άντε τώρα γιατί πρέπει να φύγω. Τα λέμε

- Γεια! Καλή συνέχεια
Τότε λέει η Αυγή στην Μαργαρίτα:
- Τι έγινε, Μαργαρίτα; Τέλος το σχολείο και ο εκκλησιασμός;
- Ναι. Πήγαινε τώρα για ύπνο. Χρειάζεσαι ξεκούραση ή βγες να παίξεις με τις φίλες σου.
- Εντάξει, θα πάω για ύπνο.

Εκείνη τη στιγμή, μπήκε η Μαρία στην κουζίνα.

- Που πιάς Αυγή; Δεν έχεις σχολείο σήμερα;
- Όχι. Ούτε σήμερα ούτε ποτέ ξανά. Ούτε εκκλησία ούτε ποτέ ξανά...
- Τι λέει Μαργαρίτα;
- Τώρα το πρωί ήρθε ο ταχυδρόμος, ο Αλέξανδρος, όπως κάθε μέρα.
- Ε, εντάξει, αυτό το ξέρω, έπειτα;
- Ε, και μου είπε ότι τέλος το σχολείο και ο εκκλησιασμός κάθε Σαββατοκύριακο. Λόγω ενός νέου μέτρου των Νεότουρκων
- Αλήθεια! Πως τόλμησαν;
- Εμένα μου λες; Κι εγώ το ίδιο είπα μόλις το έμαθα!

Οι μήνες πέρασαν γρήγορα, και μια μέρα:

Τοκτοκ, χτύπησε η πόρτα:

Ποιος είναι; Ρώτησε η Ελισάβετ

- Ο Αλέξανδρος, ο ταχυδρόμος. Απάντησε.
- Αυγή, μπορείς να ανοίξεις; Έχω αλεύρια στα χέρια μου. Είπε η Ελισάβετ.
- Τώρα έρχομαι! Καλημέρα κύριε Αλέξανδρε. Τι κάνετε;
- Καλά είμαι Αυγούλα μου. Εσύ πως είσαι;
- Καλά είμαι κι εγώ.
- Περάστε μέσα
- Εντάξει. Καθίστε εδώ. Του είπε δείχνοντας του την καρέκλα.
- Σας έχω ή πάρα πολύ καλά νέα ή πάρα πολύ κακά.
- Άντε, που είναι; Είπε η Αυγή, η Μαρία, η Ελισάβετ και η Μαργαρίτα
- Ορίστε. Τους είπε γεμάτος αγωνία.
- Άνοιξε το Αυγή. Τι περιμένεις; Είπε η Μαργαρίτα.
- Είναι από τον μπαμπά και τον Στράτο!!! Είπε γεμάτη χαρά.
- Διάβασε το, τι λέει; Είπε η Ελισάβετ.

Αγαπημένη μας οικογένεια,

Ελπίζουμε να είσθε όλοι καλά. Πρέπει να σας αναφέρουμε ότι δυστυχώς ηττηθήκαμε στον πόλεμο και κάθε μέρα υποχωρούμε όλο και περισσότερο. Οι τούρκοι πλησιάζουν και αν μείνετε κι άλλο και έρθουν στην Τραπεζούντα θα σας σκοτώσουν. Φύγετε όσο πιο σύντομα μπορείτε. Ειδοποιήστε όσους περισσότερους μπορείτε ίσως μπορεί να σας βοηθήσει ο Αλέξανδρος, ο ταχυδρόμος που κάθε μέρα κάνει τον γύρο της Τραπεζούντας μοιράζοντας εφημερίδες και γράμματα. Φύγετε όσο πιο σύντομα γίνετε. Μην ανησυχείτε για εμάς, επειδή δεν μπορούμε να γυρίσουμε στην Τραπεζούντα, θα σας περιμένουμε στην πόλη Τρίπολης

Ματθαίος και Στράτος

- *Τι κάνουμε τώρα; Ρώτησε η Μαρία*
- *Τι <τι κάνουμε;> νομίζω ότι είναι προφανές. Ότι μας έγραψε. Εγώ πάω να ειδοποιήσω όσους μπορώ και εσείς ετοιμαστείτε και πάρτε τα βασικά. Εγώ πηγαίνω να ειδοποιήσω τον ντελάλη γιατί δεν προλαβαίνω!*
- *Εντάξει. Τρέχα να τον ιδιοποιήσεις πάρε τα πράγματά σου και έλα εδώ να φύγουμε όλοι μαζί. Είπε η Μαρία.*
- *Εγώ πάω να ψήσω την πίτα, εσύ Αυγή, πήγαινε και πάρε μερικά ρούχα σου και του Στράτου. Εσύ Μαργαρίτα πάρε τα δικά σου ρούχα και του Ματθαίου. Μαρία, εσύ πάρε τα ρούχα σου και ότι άλλο χρειαζόμαστε. Εγώ θα κανονίσω τα τρόφιμα. Μόλις τελειώσετε θα συναντηθούμε όλοι στο σαλόνι.*

Μετά από μία περίπου ώρα, ήταν όλοι στο σαλόνι. Εκείνη τη στιγμή χτύπησε το κουδούνι. Ήταν ο Αλέξανδρος. Τότε βγήκαν από το σπίτι και το κοίταξαν αναπολώντας όλες τις στιγμές που είχαν ζήσει σε αυτό. Φεύγοντας, η Ελισάβετ έκοψε ένα κομμάτι από τον πολυαγαπημένο της βασιλικό, η Μαρία πήρε λίγο χώμα, για να θυμάται την πατρίδα της που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει για να ζήσει, η Μαργαρίτα, πήρε ένα άνθος από το γιασεμί, έτσι ώστε να το μυρίζει και να αναπολεί την πατρίδα και η Αυγή πήρε ένα κλαδάκι από το πεύκο που είχε φυτέψει εκείνη και ο αδελφός της.

Μετά από μια εβδομάδα, έφτασαν στην Τρίπολη. Κουρασμένοι, μπήκαν σε ένα ξενοδοχείο για να ξεποστάσουν, εκείνη τη στιγμή, εμφανίζεται ο Στράτος και ο Ματθαίος. Δάκρυα χαράς γέμισαν τα μάτια της Αυγής, της Ελισάβετ, της Μαρίας και της Μαργαρίτας. Έτρεξαν και αγκαλιάστηκαν όλοι μαζί. Έπειτα πήραν το τρένο και μετά από μερικές μέρες έφτασαν στην Ελλάδα. Τότε η Αυγή έμαθε τον λόγο που η μαμά της αγαπούσε τόσο πολύ αυτό το λουλούδι. Της το είχε κάνει δώρο ο Ματθαίος όταν είχαν χτίσει το σπίτι τους.

Και έζησαν στη νέα τους πατρίδα αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

